

تحلیل ساختار روایت در آثار نویسندگان برجسته زن معاصر ایران

حلیمه علی نژاد

دانشجوی دکتری دانشگاه شهید باهنر کرمان

پست الکترونیک آدرس: alinezhadmalihe91@yahoo.com

چکیده

روایت شناسان در پی یافتن یک دستور زبان جهانی واحد، برای متون روایی مختلف هستند. ژرار ژنت، به عنوان یکی از روایت شناسان برجسته ساختارگرا، به بررسی سه جنبه از سخن روایت، یعنی زمان، وجه یا حالت و لحن پرداخته است و کانون های روایت، ساختار روایت، فاصله روایت با بیان راوی و انواع دیدگاه های به کار رفته را در یک اثر ادبی مشخص کرده است. با بررسی این سطوح می توان به تحلیل منسجم متون روایی پرداخت و توانایی نویسندگان را در روایت پردازی سنجید. در این پژوهش، با استفاده از نظریه های روایت پردازی ژرار ژنت، به بررسی و تحلیل تکنیک های روایتی و ساختار روایت در رمان زنان، پرداختیم و دریافتیم در دهه های اخیر استفاده از زاویه دید راوی اول شخص وجه غالب روایتگری در رمان های نویسندگان زن است و نویسندگان از میان روش های ارائه زاویه دید، از انواع کانون روایت اول شخص مانند من - قهرمان، من - راوی، کانون روایت ذهنی، تک گویی درونی، تک گویی نمایشی، خود گویی یا حدیث نفس استفاده کرده اند. همچنین عامل زمان پریشی، آن هم از نوع گذشته نگری در روایت این آثار به کار رفته است. گذشته نگری های پی در پی و شکسته شدن مرزهای خیال و واقعیت و، شرح دقیق و توصیف جزئیات عناصر داستان از دلایل کندی روایت است. به طور کلی، نوع روایت و ساختار رمان زنان، از ویژگی های خاصی برخوردار است.

واژه های کلیدی: روایت شناسی، کانون روایت، وجه، لحن، زمان، نویسندگان زن.